

Halászzati Lapok

A Magyar
Mezőgazdaság
melléklete

VII. évfolyam

2006/
Április

A Haltermelők Országos Szövetsége
és Terméktanácsa információs és marketing hírlevele

SZERKESZTI: Szerkesztő Bizottság • FELELŐS SZERKESZTŐ: Hajtun György

A stratégiakészítés időszakát éljük

Egy hónap híján két éve, hogy beléptünk az Európai Unió tagjainak sorába, tehát elérkezett az az időpont is, hogy mérleget vonjunk erről a 23 hónapról. A mérlegkészítésben és a közeljövő feladatainak a meghatározásában Dr. Pintér Károly, az FVM Vadászati, halászati és vízgazdálkodási főosztályának helyettes vezetője volt segítségünkre. A beszélgetés során szóba kerültek a pályázati kiírások bonyodalmai, az eljárásrendi újdonságok, a halászok pályázatok iránti fogékonysága, érdeklődése. Nem kerülhettük meg az egyik legfontosabb témakört sem, amely a Nemzeti Halászati Stratégia kialakításának tervezett menetrendjét tartalmazza.

• **Pintér úr, bizonyára az Önök munkájának tartalma is sokat változott az elmúlt két évben. Miben és mennyiben?**

– Kétségtelen tény, hogy az elmúlt két évben, de inkább három évet mondanék, jelentősen megváltozott az osztály munkájának tartalma. A halászat vonalán már egy évvel az uniós tagság elnyerése előtt bevonták az új tagállamokat az uniós döntéshozatalba. Más kérdés, hogy akkor még nem volt szavazati jogunk, de ugyanúgy kikérték a véleményünket, mint a tagállamokét. Tehát a nagy változás három éve következett be. Azt mindenképpen figyelembe kell vennünk, hogy uniónak két nagy közös politikája van. Az egyik a Közös Mezőgazdasági Politika (KAP), a másik a Közös Halászati Politika. Más nemzetgazdasági ágazatokban ilyen szoros integrációra nincs példa, s azt mondhatom, hogy a halászatban talán még szorosabb ez az integráció, mint a mezőgazdaságban. Ennek az oka, hogy igen sok közös erőforrást hasznosít a halászat (közös erőforrás alatt a tengeri erőforrásokat értjük), amelyeket a fenntartható hasznosítás elvei szerint kell kitermelni. Ugyanakkor biztosítani szükséges ezen erőforrások megújulását, ami bizony meglehetősen bonyolult, sokágú adminisztratív munkát kíván. A szabályozásnak az a része, hogy ki, hogyan halászik a belvizeken, az a tagállamok jogkörébe tartozik. Ennek ellenére igen sok az a közöségi szabály, amit nemzeti szinten is be kell tartanunk.

• **Az EU Közös Halászati Politikájában az édesvízi haltermelés nem foglal el jelentős helyet...**

– Talán úgy kellene ezt megfogalmazni, hogy van a hagyományos halászat, amely alatt a hagyományos tengeri halászatot és bizonyos belvízi halászatot értünk, s ez utóbbinak valóban nincs nagy súlya. És van az akvakultúra, vagyis a haltenyésztés, amelynek van tengeri és édesvízi formája is, de mindkettő nagy súlyú. Amikor az uniós szabályozás és különböző fejlesztési irányelveket állapít meg, akkor az egész akvakultúráról beszél, beleértve a tengerit és az édesvizit is. Tehát amikor arról van szó, hogy a tengeri halkitermelés nem növelhető tovább, és az uniós bizonyos ellátási kötelezettségeket kell teljesítenie a lakosságával szemben, akkor bizony előtérbe kerül az akvakultúra mindkét ága. Vegyük figyelembe, hogy az Európai Unió a halászati termékekből csupán 51 százalékban önellátó, vagyis két lehetőség áll előttünk. Vagy harmadik országokból növeljük az importot, vagy akvakultúrában megtermeljük a hiányzó mennyiséget. Ezt a kérdést látjuk megfogalmazni az uniós költségvetési időszak következő előkészítése is a 2007–2013-as időszakban. Az uniós valóban komolyan veszi, hogy az akvakultúrát jelentősen fel kell futtatni.

• **Mindez jelenti azt is, hogy az édesvízi haltermelésnek komoly perspektívája van?**

– Igen, mert azon uniós tagországok közé tartozunk, ahol megfelelő hagyományai vannak a haltenyésztésnek. A felhalmozott

Tartalom:

Aktuális kérdésekről tárgyaltak	3
Az első biohal feldolgozó	
Kocsány pusztán	4
Küszöbön a megújulás	5
A munkaügyi hatósági	
bizonyítványokról	5
Tizenharmadszor is FeHoVa	6
Natura 2000: az együttműködés	
lehetőséges útja	7
Egy kérdés és a válasz	8
Egészséges táplálék-e a lazachús?	8

tapasztalat, tudásanyag most valóban előnyünkre válik, sőt, igazából a meglévő létesítményeink is előnyként szolgálnak. Az, hogy ebben az országban meglehetősen nagy a kiépített halastó felület, amelyet egy jó programmal valóban a 21. század követelményeinek megfelelő szintre lehetne hozni, fel lehetne úgy újítani, hogy utána évtizedekig szolgáljanak ezek a halastavak, ezek nem kérdések. A legfontosabb feladatunk a 2007–2013-as időszakban éppen az, – ekkor az EU rendkívül nagy összeget biztosít Magyarország számára a halászati program megvalósításához – hogy az adott lehetőségekkel éljünk, mert szerintem 2013 után ennyire kedvező pénzügyi feltételekkel nem számolhatunk, tehát most kellene megalapoznunk a jövőt.

• **Az elmúlt két évben megnyitottak az uniós pénzügyi csatornák a magyar halászati szakemberek, gazdálkodók számára is. Ha összegeznénk a lehetőségeket, akkor milyen mérleget vonhatunk meg?**

– A 2004–2006 közötti időszak tulajdonképpen egy átmeneti időszak, mert egy költségvetési tervezési ciklus közepén váltunk teljes jogú tagjaivá az uniónak. A pénzügyekben is átmeneti szabályozás érvényesült, és egy átmeneti keretet állapítottak meg számunkra is. Valójában teljes mértékben 2007-től leszünk a pénzügyi kérdésekben is teljes jogúak. Ennek ellenére azt mondhatom az elmúlt két évről, hogy nagyon sok mezőgazdasági és halászati pénzügyi csatorna megnyílt számunkra. Azt kell figyelembe

(Folytatás a 2. oldalon)

A stratégiakészítés időszakát éljük

(Folytatás az 1. oldalról)

vennünk, hogy Magyarországon a halászat egyike a termőföldet hasznosító szektoroknak, vagyis ebben bizonyos mértékig a klasszikus nyugati halászatától eltérünk. Mivel földet hasznosít a magyar halászat, ezért természetesen azokban a támogatási formákban is megfelelő módosításokkal részesülnie kell, amiben a többi földhasznosító szektor is részesül. Ezért van az, hogy a halászat Magyarország nem csak termelési célokat szolgál, hanem például természeti élőhelyeket tart fenn, s ennek alapján részesül környezetvédelmi támogatásokban. A másik oldal pedig az, hogy a halászat fejlesztéséhez az Európai Unió halászati pénzeszközei állnak rendelkezésre, amelyek jelenleg Magyarországon az Agrár- és Vidékfejlesztési Operatív Programban egy önálló fejezetként szerepelnek. A következő időszakban viszont már egy önálló Nemzeti Halászati Stratégiai terv keretében történik a fejlesztés, és az ahhoz kapcsolódó Halászati Operatív Programunk lép érvénybe. E mellett adottak a hagyományos, teljesen nemzeti forrásból táplálkozó támogatások. Ilyen a halgazdálkodási tevékenység támogatása és a minőségi ponty tenyésztés anyag kihelyezési támogatás. Ez a két forrás úgynevezett notifikált támogatás, tehát Brüsszel jóváhagyása szükséges a támogatási forma fenntartása. Ez a notifikáció 2006 végéig tart, vagyis a következő időszakra ismét be kell jelentenünk, meg kell vizsgáltatnunk ezeket a támogatási formákat, de meggyőződésem, hogy az EU és a tagállamok részéről nem lesz kifogás e támogatási formák ellen. Mondhatom tehát, hogy ezek a források továbbra is rendelkezésre állnak a magyar halászok számára.

• **Hogyan tudtak élni a pénzügyi lehetőségekkel a magyar halászok?**

– Azt kell sajnos mondanom, hogy nem éltek olyan mértékben, ahogy vártuk. Ez elsősorban az AVOP keretében a beruházási támogatásokra vonatkozik. Két dolog játszott közre, hogy a termelők nem éltek kellő mértékben a lehetőségekkel. Az egyik ok, hogy a korábbi, előcsatlakozási pénzügyi alapról elég jelentős halfeldolgozási fejlesztés valósult meg idehaza, tehát ebből a szektorból kevesebb igény érkezett a vártnál. A másik ok, ami a halastavak felújítását, az új tavak építését illeti, hogy egyrészt bizonyos környezetvédelmi támogatások kifizetésének késedelmek okán nem volt kellő saját forrásuk a termelőknek, másrészt bizonytalanság is keletkezett az ágazat jövőjét illetően. Kevesebb beruházásra vállalkoztak a hazai haltermelők, de remélem, hogy ezen a téren bekövetkezett egy pozitív fordulat. Idén, év végéig még jelentős támogatási

keret áll rendelkezésre, amely úgy működik, hogy amennyiben a pályázatokat benyújtják és a szerződéseket sikerül ez év december 31.-éig megkötöni, akkor még mindig van két év arra, hogy a beruházásokat elvégezzék. Nem feltétlenül idén kell tehát a pályázati pénzeket felhasználni. De azt is jelzem, hogy azért volna fontos, ha minél gyorsabban mozdulna ez a terület, mert a következő pénzügyi időszakot a halászatban csak akkor lehet megnyitni, ha már ezt a mostani lezártuk.

• **Sokat hallani, hogy mennyire bonyolultak ezek a pályázatok, s milyen sok probléma adódik egy-egy munka elkészítésénél...**

– Erről részleteket a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal tudna mondani. Ami a halászati pályázatokat illeti, a minisztérium munkatársai minden segítséget megadnak a termelőknek, s még mielőtt az AVOP beindult volna, már tájékoztatást adtunk róla az ágazat szereplőinek. Úgy érzem, hogy a halászatban nem okoz nagy gondot a pályázatok elkészítése. Amelyik pályázatok kiestek és nem kaptak támogatást, ott az történt, hogy változott a termelő elképzelése, visszavonták a pályázatot. Olyan esetről is tudok, amikor az elején – ekkor nagyon lassan indult be a rendszer – nem várta ki az illető vállalkozó az időt, és saját erőből gyorsabban megvalósította a beruházást, mintha a támogatással tette volna meg ugyanezt. Ennek a halásznak nyilvánvalóan annyira szüksége volt a beruházásra, hogy nem volt ideje várni vele. Ilyesmi az elején tehát előfordult, de azt kell figyelembe venni, hogy az AVOP hatalmas rendszer, rendkívül szerteágazó, igen sok munkaerőt kíván, amely egész mezőgazdaságot átfogja. A halászat ebben csak kis szelet, de a mezőgazdaság okán érthetőek voltak a rendszer beindulási nehézségei.

• **Ön szerint milyen versenyhátrányok sújtják a magyar halászokat a nemzetközi piacon a vetélytársakkal szemben?**

– A vízdíj kérdése klasszikus téma a halászat fejlesztésében. Az idén valamelyest csökkentek a terhek azzal, hogy a vízkészlet-járu-lék díja megszűnt. Reméljük, hogy a jövőben sikerül a következő, a 2007–2013-as időszak halászati stratégiájához bizonyos könnyítéseket rendelni, már ami a vízköltségeket illeti. Ezzel tisztában vagyunk, s folyamatosan foglalkozunk is ezzel. Soha nem volt könnyű téma ez, mert az egész mezőgazdasági vízhasznosításhoz kapcsolódik a téma, amelyből a halászatot nem lehetett külön kiragadni. Valószínű ezért sem sikerült még megoldani ezeket a kérdéseket. Ami a

versenyképességet illeti – ettől az egy ügytől eltekintve – nem igazán látni olyan jeleket, amelyek szerint valamilyen versenyhátrányban lennének a magyar halászok a nemzetközi piacon.

• **A Nemzeti Halászati Stratégia kidolgozása égető feladat, hiszen 2007-től már életbe kell léptetni. Hogyan állunk ebben a kérdésben?**

– Néhány hónappal ezelőtt már elkezdődött a munka, mégpedig azzal, hogy a minisztérium összegyűjtötte azokat az irányelveket, játékszabályokat, amelyeket Brüsszel ezzel kapcsolatban közzétett. Illetve különböző brüsszeli testületi üléseken igyekeztünk elérni, hogy a szabályozás magyar szempontból a lehető legjobb legyen. Ennek két fontos momentuma volt. Az egyik, hogy az eredeti brüsszeli elképzelés szerint csak a mikro- és kisvállalkozások részesülhettek volna támogatásban az új európai

halászati alapról. Itt sikerült elérni miniszteri tanács szintjén, hogy a középvállalkozások is kaphatnak támogatást, de a kis- és a mikro-vállalkozások prioritását biztosítani kell. Ez jó kompromisszumos megoldás, ami lehetővé teszi azt, hogy Magyarországon a haltermelők és halfeldolgozók teljes köre részesülhessen a támogatásokban. Amennyiben ezt nem sikerült volna elérni, akkor az 50 fős létszámkorlát nagy gondokat okozott volna. A másik nagy eredmény az, hogy kedvezőbbek lesznek a pénzügyi kondíciók. Jelenleg 46 százalékos támogatás él a különböző beruházási fejlesztéseknél, ezzel szemben a következő időszakban ez már 60 százalékos lesz mind az akvakultúra, tehát a tógazdasági és intenzív haltermelés, mind a halfeldolgozás terén. Ez volt tehát az előkészítő szakasz, amelyet követően az alapszabályok ismertekké váltak, kidolgoztunk egy koncepciót, tézisrendszert, ami vitaanyagként szolgál a programkészítéshez. Ezekre és a brüsszeli szabályokra építve megkezdődött egy olyan munka, amelyet a Halászati és Öntözési Kutatóintézet végez. Az első munkaanyag április közepére várható, amit bemutatunk a minisztérium vezetésének és megkezdjük a széleskörű szakmai vitát. Részben úgy, hogy fórumokat tartunk, illetve elhelyezzük a honlapunkon is, ahol bárki hozzáférhet, hozzászólhat. Néhány hónap alatt mindenki kifejezheti véleményét a nemzeti stratégiai tervvel, illetve a vele párhuzamosan készülő operatív programmal kapcsolatban. Itt azt kell megjegyezni, hogy a stratégiai terv az ágazat egészét átfogja, olyanokat is, amelyek sem agrár, sem a halászati támogatás szempontjából nem relevánsak, de a magyar halászatnak szerves részét képezik. Ilyen például a horgászat kérdése. Az operatív program viszont csak azokat a területeket célozza meg, amelyekhez az európai halászati alapról támogatást kapnak. A szövetség közreműködésére mindvégig számítunk.

Hajtun György

Mondhatom tehát, hogy ezek a források továbbra is rendelkezésre állnak a magyar halászok számára.

A pénzügyekben is átmeneti szabályozás érvényesült, és egy átmeneti keretet állapítottak meg számunkra is.

Aktuális kérdésekről tárgyaltak

Február végén tartotta a HALTERMOSZ Közgazdasági Bizottsága ez évi első ülését. Több, a tavalyi évről áthúzódó témát kellett az új fejlemények tükrében újra tárgyalni, és a jelenlegi helyzetnek megfelelően határozatokat hozni, melyeket a bizottság az elnökség elé terjeszt. Az ülést Major Dezső bizottsági elnök hívta össze, és a napirend elfogadása után olyan aktuális feladatokról esett szó, mint például a madarak okozta károk megtérítésének ügye, és annak hatósági rendezése.

Egy korábbi ökológiai bizottsági ülésen már szóba került a 276/2004. évi kormányrendelet végrehajtásának kérdése. Akkor kiderült, hogy lehetőség van arra, hogy a gazdálkodók a halastavakon jelenlévő takarmány- és halfogyasztó madarak száma alapján bizonyos kompenzáció igénybevételével éljenek. A rendelet 2004. októberében jelent meg és igen rövid határidő állt rendelkezésre az igényelt összeg bejelentésére. Azok a gazdálkodók tudták ezt megtenni, akiknek hiteles adatsorai voltak évekre visszamenően a halastavakon előforduló madárállomány nagyságát és faji összetételét illetően.

A bizottság ülésére meghívták Sztanó Jánost, a Szegedfish Kft. ügyvezető igazgatóját, mert tudomásunkra jutott, hogy a szegedi cégnek évek óta vitája van a helyi nemzeti park, illetve felügyelőség vezetőivel ebben a témában. A Szegedfish határidőre benyújtotta az elmúlt öt évben kalkulált kár nagyságát kompenzáló összeg iránti igényét. Ezt meg tudta tenni, hiszen a Magyar Madártani Egyesület folyamatosan ún. szinkronszámlálást végzett a kezelésükben lévő halastavakon. A rendelet alapján kifizetendő kompenzációs igény öt évre visszamenőleg számított összege 331 millió Ft.

A szövetség éppen az ilyen esetek elkerülése végett évek óta szorgalmazza a KvVM-nél egy olyan környezetvédelmi, természetvédelmi élőhelyfenntartási egység létrehozását, mely képes rendezni előre az érdekelt felek – a gazdálkodó és a magyar állam – problémáit. Ezt azonban eddig nem sikerült tető alá hozni. Ebben a konkrét esetben viszont már határozatokat, visszavont határozatokat, fellebbezéseket stb. élhetett meg az érintett tógazdaság. Véleményünk szerint – így látja a bizottság is – polgári peres úton kell rendezni a jogos követelést. Ez olyan precedenst teremthet, amely a jövőben segíthet elkerülni ennek a kálváriának a végigjárását.

A bizottság ezen túlmenően javasolja a szövetség tagságának, hogy ki-ki a saját halastaván kezdje meg a szinkronszámláláson alapuló madárállomány felmérést, hiszen a jövőben a megállapodások megkötéséhez erre biztosan szükség lesz. Olyan határozat is született, mely az első precedens értékű ítélet

megszületése után szorgalmazza az egész halászati ágazatra kiterjedő egyeztetés megkezdését a KvVM-el.

A másik témakör a Nemzeti Agrár-környezetvédelmi Program ki nem fizetett támogatásával kapcsolatos szövetségi teendőkről szólt. Lapunk korábbi számában Sztanó Jánossal készített interjúban olvashattunk a korábbi Nemzeti Agrár-környezetvédelmi Program végső elszámolásának kérdéséről. Ismeretes a tagság előtt, hogy 2003. év végén a programban szereplő vállalkozásnak nyilatkoznia kellett, hogy maradjon-e a 8000 Ft/ha támogatást folyósító rendszerben, vagy áttér a jelenlegi programra. Természetesen, hogy a tagság nagyobbik része ezen új, EU társfinanszírozott rendszerbe lépett át, hiszen a támogatási összeg nagyságrenddel nagyobb. Igen ám, de mint az

interjúból is kitűnik, a program beindulásáig a tógazdák folytatták az NAKP-ban vállalt kötelezettségeik teljesítését, és ez 2004. augusztus 31-ig tartott, hiszen az új rendszer első gazdálkodási éve 2004. szeptember 1-én indult. Értelmezésünk szerint az év első nyolc hónapjának támogatása jár a kötelezettségeket vállaló gazdálkodóknak. A helyzet érdekessége, hogy bizonyos értelmezési gondok miatt az állami tulajdonú vállalatok az NAKP támogatást megkapták 2004-ben, de az új rendszer szerinti támogatásra is jogosulttá váltak. Röviden ez a probléma lényege, és ezt a HALTERMOSZ a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Érdekegyeztető Tanács ágazatért felelős munkacsoportjában is napirendre vetette.

A FÖVÉT Vadászati, Halászati és Vízgazdálkodási Ágazati Tanácsa úgy döntött, hogy ügyrendjének megfelelően megkeresi Pásztohy András politikai államtitkárát ennek a problémának a rendezése érdekében és ez februárban meg is történt.

Közben a már leközölt interjú nyomán a szövetség levelet kapott az államtitkár úrtól, melyben elzárkózott az általunk felvetett pénzügyi rendezés végrehajtása elől. A FÖVÉT által készített javaslatra még nem kaptunk választ. Az azonban fontos informá-

ció, hogy az államigazgatás döntéshozói először a Halászati Lapokból szereztek tudomást állásfoglalásunk tartalmáról. A Közgazdasági Bizottság javaslata szerint ezt a kérdést egy próbaperrrel kell rendezni a jövőben, így az elnökség részére is ilyen tartalmú javaslatot tesz.

Harmadik napirendként szerepelt a Dinnyési Ivadé knevelő Tógazdaság helyzetének rendezése, és az ezzel kapcsolatos álláspontok megvitatása. Dr. Orosz Sándor, a szövetség igazgatója elmondta, hogy a tógazdaság tulajdonviszonyai, annak szövetségen belüli státusza rendezett! A gazdálkodás minősége megfelel a kívánalmaknak, az eredményessége javuló tendenciát mutat az elmúlt három évben. Ebben az évben várhatóan vízellátási problémák nem lesznek, bár az egyéb közgazdasági feltételek romlanak. Így a 2006. évnek bizakodással vághat neki a HALTERMOSZ Dinnyésen.

Van azonban egy jogszabályi probléma, mely kapcsán ismét szóba került a tógazdaság szerepe. A 104/2000 EK rendelet 13. § (1) c. pontja szerint ágazati szakmaközi szervezet nem vehet részt konkrét gazdasági tevékenységben. A szövetség viszont ezt az EU elismerést a jövőben meg kívánja szerezni a hatékonyabb érdekképviselet végrehajtása érdekében. Jelenleg azonban jogi akadály van az átalakulásnak. Mindezek mellett az is világos, hogy a tógazdaság által termelt bevételre szüksége van a szövetségnek.

Fentiek alapján a Közgazdasági Bizottság az alábbi javaslatot teszi az elnökség számára. A Dinnyési Ivadé knevelő Tógazdaságot független jogi személyként, Kft. formában kellene a jövőben működtetni. Ehhez a tagságot fel kell kérni a társaság megalapításában való közreműködésre. Kíváncsok volna ezt minél szélesebb körben végrehajtani úgy, hogy egy belépőnek a törzstőkéje 100 000 Ft-nál ne legyen több. Annak a lehetőségét is meg kell teremteni, hogy a bevitt tőke alacsonyabb is lehessen, de 10 000 Ft-nál nem lehet keve-

sebb. Ez alapja lehet egy eredményesen működő Termelői Csoport megalakításának, melyet szintén a 104/2000. EK rendelet szerint kell majd működtetni.

A 2006. évi agrártámogatásokat szabályozó FVM rendeletet is megtárgyalta

a bizottság. A mezőgazdaságot érintő 7 Lépés Program tavalyi elfogadásakor tartalmazta a telepi és vágóhídi mezőgazdasági hulladékok ártalmatlanításának végrehajtását. A jelenlegi rendeletben ez nem található, ezért levélben fordult a szövetség Gráf József miniszterhez. A válasz szerint ezt egy másik rendelettel fogja szabályozni a szaktárca 2006-ban.

T. L.

Azok a gazdálkodók tudták ezt megtenni, akiknek hiteles adatsorai voltak évekre visszamenően...

A Dinnyési Ivadé knevelő Tógazdaságot független jogi személyként, Kft. formában kellene a jövőben működtetni.

Az első bio-halfeldolgozó Kocsány pusztán

Magyarország első bio-halfeldolgozó üzemét adták át a közelmúltban Kocsány pusztán. Az átadó ünnepségre március első napjaiban került sor, amelyen jelen volt és a szalagot átvágta Gróf József földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter. A beruházást a Gálosi Bárka Kft. végezte, melynek igazgatója Vörös Gábor. Lévai Ferenc, az Aranypony Rt. elnök-vezérigazgatója, a Haltermelők Országos Szövetsége és Terméktanácsa alelnökeként képviselte a szövetséget, ám mind a beruházásban, mind a biohal termelésben érintett is.

Ebben az üzemben nemcsak a Dunántúlon termelt biohalat dolgozzák fel, hanem a beszállító cégek – így az Aranypony Rt., a Gálosi Bárka Kft., a HALÉPKER Bt. – tevékenységét is összehangolják, mondta lapunknak Lévai Ferenc. A biohal termékek belpiaci bevezetése érdekében már több promóciós pályázaton vettek részt és nyertek is ezek a cégek, ám még csak az út elején tartanak a biohal termékek elterjesztésében, megkedveltesében, népszerűsítésében. Nyilvánvaló, hogy minden szakmának fontos a visszajelzés a vevők, a fogyasztók, a kereskedők részéről. Az sem mellékes, hogy a pályázati úton nyert pénzek hogyan hasznosulnak. Ha a pénzt adók azt látják, hogy sikeres a termék, akkor nem volt hiábavaló a befektetés. Az elnök-vezérigazgató úgy gondolja, hogy a halászat társadalmi megítéléséhez is fontos adalék, ha a haltermelők biotermékekkel is megjelennek a hazai piacon.

Az agrártárcától tavaly és az idén is igen sok segítséget kapott a halászat a tavaly őszi korlátozás nélküli halimport csökkentése érdekében, az állat-egészségügyi helyzet megszüldésében. Ezt a segítséget a halász szakmának viszonznia kell, mégpedig úgy, hogy megmutatja az eredményeit, a tevékenységét. A feldolgozó átadása azt igazolja, hogy a halászok a lehetőségeikhez mérten sokat tesznek szűkebb és tágabb környezetükért, hiszen ez a feldolgozó olyan környezetben épült, ahol magas a munkanélküliség, s az élelmiszer-termelésnek komoly hagyományai vannak. A biohal termelés fejlesztésével az ágazat felzárkózhat Európához abból a szempontból, hogy Európában is él egy program, amely arról szól, hogy minőségi élelmiszert a tudatos fogyasztónak. Sajnos, Magyarország nem dicsekedhet azzal, hogy kapkodnak a vevők a halért. Ezért is gondolják úgy a haltermelők, hogy a biohallal egy olyan vásárlói réteget céloznak meg, amely Németországban és Ausztriában például, ösztönösen megy az ál-

tala elfogadott minőséget képviselő biohalas pult felé. Ma már Magyarországon is látszanak ilyenfajta igények, egyre bővül ez a vásárlói kör, akit egyre bővülő választékkal szolgálnak ki. A biotermékek közül a hal még nem tartozik a széles skálát felvonultató termékek közé, de a biohal termelő cégek azon dolgoznak, hogy ez a helyzet megváltozzon.

A bio szót aligha kell ma már elmagyarázni. Mindenki tudja, hogy rendkívül szoros ellenőrzési rendszeren keresztül – a Biokontroll Hungária Kht. végzi ezt a tevékenységet – a biohal születésétől a termék polcra kerüléséig nyomon követhető minden folyamat, amit dokumentálni is szükséges. Édesvízi haltenyésztésben egyébként Magyarországon található a legnagyobb biohaltermelő cégek. Ezt a feltételrendszer nehéz megteremtene, hangsúlyozta az elnök-vezérigazgató.

Az üzem átadásakor Gróf József miniszter arról szólt, hogy a magyar halászatnak komoly jövője van, hiszen az Európai Unió akvakultúrájának fejlesztése az elkövetkezendő időszakban központi kérdéssé válik. Örömmel nyugtázta, hogy a haltermelők lépést tartanak a kihívásokkal, s ez jelzi, hogy bár kicsi az ágazat, de elég erős ahhoz, hogy hosszú távon megalapozza a jövőjét. Az idén elkészülő Nemzeti Halászati Stratégia – ezt többek között a halászokkal közösen dolgozza ki a minisz-

térium – 2007–2013-as időszakra fogalmazza meg a tennivalókat, s azokat az irányokat, amelyek a magyar halászság számára is döntő jelentőségűek. Az átadó ünnepségen hatféle biohal ételt szolgáltak fel, mondhatni nagy sikerrel. Sokak arcáról azt olvashatta le az ember, hogy szinte hihetetlen, hogy például egy lecsós halételt ilyen finomra is el lehet készíteni. De sikere volt a halfasírtnak, a halfaszlének is, miként a sültként készített

halnak. Ismét túléltünk egy mérföldkövön, jelentette ki Lévai Ferenc, hiszen ismét olyasmiről történt a magyar halászatban, ami előremutató, amit lehet és kell is követni. Hortobágy, Biharugra, HALÉPKER Bt., Gálosi Bárka Kft. és Aranypony Rt. mellett több kisebb cég is foglalkozik már a biohal termeléssel.

Vörös Gábor 1983 óta foglalkozik a biológiai termelés módszereivel, így a biohal termeléssel is, mégpedig egy egyetemi kutatási program keretében. E program keretében természetes módon, biotranszformációs módszerekre épülő halgazdálkodással foglalkoztak. A Biokontroll Hungária Kht. és a Biokultúra Szövetség ma már elismerte a biohal termelést. A Gálosi Bárka Kft. és a HALÉPKER Bt. családi vállalkozásként működik, így nem volt nehéz az összefogás. Az előző céget az apa, Vörös Gábor, az utóbbit a fia, Vörös Zsolt vezeti. A két cégnek 120 hektáros tófelülete van. A halfeldolgozót Kocsány pusztán, Szentlászló község mellett építették fel, ahol 65 hektáros halastó is rendelkezésre áll.

A biohal termelési technológia kialakítása mintegy 20–30 millió forintjába került a két cégnek.

A biohal termelési technológia kialakítása mintegy 20–30 millió forintjába került a két cégnek.

20–30 millió forintjába került a két cégnek, igaz, a kutatási fázisban is sikerült állami támogatást nyerni ehhez a programhoz, amelyben az Aranypony Rt. is részt vett. A fejlesztés első eredményeként alakult ki a halfeldolgozó, amely 45–50 millió forintot emésztett fel. Ebben a projektben is megjelenik az állami támogatás, amelynek mértéke 10–12 millió forint. A feldolgozó kapacitása nem nagy, egy műszakban 400 kilogramm biohal terméket tudnak feldolgozni. A különlegessége az, hogy a feldolgozás teljes értékű itt megvalósítható: a konyhakészítől a kész termékekig terjed a skála. Van vákuum-, védőgázzal csomagolt nyerstermék, van fagyasztott termék, és akad félkész- és készétel, mint például a harcsapaprikás, a halfaszlé, a halfasírt, a fűszerezett pácolt ponty, és a ragadozóhalak különböző módon elkészített változatai. A feldolgozóba három cég szállítja be a termékeit, ami azért elegendő jelenleg, mert a biopiac még nem fejlődik olyan mértékben idehaza, mint Európa nyugati részében. A hazai halfogyasztási szokásokon is változtatni kellene, mégpedig oly módon, hogy ne csak ünnephez kötődjön a halfogyasztás. A halfeldolgozóból négy-öt bioboltba szállítják a termékeket, saját üzletekben, a budapesti biopiacon is e termékeket forgalmaz-
zák.

V. S.

A biohal termékek belpiaci bevezetése érdekében már több promóciós pályázaton vettek részt és nyertek is ezek a cégek...

Küszöbön a megújulás

Fontos kérdéseket tűzött napirendre a szövetség ellenőrző bizottsága a legutóbbi, március 16-ai ülésén. Tárgyaltak a Dinnyési Ivadéknévelő Tógazdaság helyzetéről, az idei tisztújító közgyűlés megrendezéséről, s az ezzel összefüggő esetleges alapszabály változtatásról.

Kiss Ferenc, a bizottság elnöke előjáróban dr. Orosz Sándor igazgató meghallgatását kérte. Az igazgató részletesen is beszámolt az elmúlt három hónap eseményeiről, így a napirendi pontokat érintő kérdésekről is. A dinnyési tógazdaság helyzetéről a közgazdasági bizottság is tárgyalt, ahol olyan javaslat született, hogy a szövetség tagjaiból létrehozott Kft vegye bérbe és működtesse a gazdaság eszközeit. A közgazdasági bizottság szerint minél több szövetségi tagot kellene a Kft-be bevonni, ám a külső tőke behozatalát nem volna szabad engedélyezni. Az igazgató szerint a tisztújítással kapcsolatos kérdések megtárgyalására is van elegendő idő, mert nem szükséges az el-

nök, Sztanó János lemondása miatt a választásokat előrehozni. A szövetség képviselte így is megoldott, tehát az eredeti menetrend, vagyis a decemberi tisztújító közgyűlés rendben megtartható. Az alapszabály módosítása viszont elengedhetetlennek tűnik, szükség van a szövetség megújítására. Az igazgató szerint a májusi közgyűlésen két fontos kérdést kell megválaszolni. Az egyik: maradjon-e a régi választási eljárás, avagy módosítson-e a közgyűlés? A másik: el kell dönteni, hogy mekkora testülettel dolgozzon tovább a szövetség, jó-e a jelenlegi négyregióos beosztás, s hány alelnökre van szükség?

Kiss Ferenc a bizottság tagjainak véleményét összegezve elmondta, hogy úgy kell Dinnyést leválasztani, a gazdálkodását megoldani, hogy a szövetség vagyona ne csökkenjen. Dinnyést kereskedőházként is működtethetné a szövetség, illetve a bérbevevő új szervezet, s azt is meg kell nézni, hogy kik, hányan vegyenek részt ebben a munkában. Az elnök szerint piaci alapon kell a kérdést megközelíteni, ami azt is jelenti, hogy az újonnan létrehozandó Kft-ben nem volna szerencsés túl sok tagot bevonni, mert túlzottan elaprózódna a dön-

tési mechanizmus, s így nem lehet egy céget eredményesen, hatékonyan irányítani. A közgyűlésnek tisztázni kell azt is, hogy melyek azok a tagszervezetek, amelyek alapítóként, vagy jogutódként részt vettek a dinnyési tógazdaság létrehozatalában.

A szövetséggel kapcsolatban az elnök elmondta, hogy hatékonyabb és olcsóbb szervezetre van szükség. A szövetség vezetősege túl nagy, sok az elnökségi tag, reformra szorul az alapszabály. Az a vélemény fogalmazódott meg, hogy a májusi közgyűlésre le kell tenni az elnökség javaslatát arra vonatkozóan, hogy miképpen változzon az alapszabály szervezeti működésre vonatkozó része. Kérdés a régió besorolás alakítása, az elnökségi tagok létszámának csökkentése, s az is, hogy küldöttgyűlési rendszerben, vagy ügyvezető elnök választásával folyják-e tovább a munka. Azt is napirendre kell tűzni, hogy a tagdíjak emelése elkerülhetetlen, a közös teherviselés igazságosabbá tétele okán is.

A bizottság azzal zárta ülését, hogy a májusi közgyűlést előkészítő elnökségi ülésen dönteni szükséges e kérdésekben.

h-n

A munkaügyi hatósági bizonyítványokról

Tájékoztatjuk a tagságot, hogy megváltozott az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. tv 15. §-a, melynek eredményeként bővült a jogosultság vizsgálat a központi költségvetésből és az elkülönített állami pénzalapokból nyújtott támogatások odaítélésére vonatkozóan. E szerint a pályázónak minden ilyen jellegű pénzalapból igényelt támogatásnál rendelkeznie kell egy hatósági bizonyítvánnyal, melyet az Országos Munkabiztonsági és Munkaügyi Főfelügyelőség állít ki.

A kérelmet személyesen vagy postán kell a főfelügyelőségre eljuttatni. Információink szerint az eljárás időtartama 8 nap + a postai átfutás ideje. Jelenleg két halászati ágazatra vonatkozó pályázati kiírást érint a jogszabály. Ezek a „halgazdálkodási tevékenységek támogatása” és az ún. „haltenyésztés felhasználásának támogatása” pályázatok. Vállalkozástípusonként más és más dokumentumokat kell a kérelemhez csatolni, ezért az útmutatót figyelmesen tanulmányozzák át. Mivel a jövőben minden ilyen jellegű támogatásra irányuló pályázatnak ezt az igazolást tartalmaznia kell, kérem, hogy az útmutatóban foglaltak szerint járjanak el.

Az OMMF a bizonyítványt csak akkor adja ki, ha a kérelmező ügyfél a közigazgatási hatósági eljárásról és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. tör-

vény (Ket.) 84. § (1) bekezdésének megfelelően a kiállítás szükségességét valószínűsíti. Ennek megfelelően a kérelmezőnek meg kell jelölnie a felhasználás célját, valamint azt, hogy mely szerv eljárásában történő felhasználásra adták ki. A Ket. 84. § (2) bekezdés c) pontja alapján a közigazgatási szerv a hatósági bizonyítvány kiadását megtagadja, ha az ügyfél a bizonyítvány felhasználásának célját nem tudja megindokolni, vagy valótlan adat igazolását kéri. A kérelemben meg kell jelölni a kért példányszámot és az átvétel módját is.

A hatósági bizonyítvány kiadása iránti kérelemhez gazdasági társaság esetén csatolni kell a 30 napnál nem régebbi cégkivonat eredeti vagy közjegyző által hitelesített másolati példányát, egyéni vállalkozó esetén a vállalkozói igazolványt, vagy annak közjegyző által hitelesített másolati

példányát. Egyéb kérelmező esetén csatolni kell a nyilvántartására illetékes hatóság által kiállított, 30 napnál nem régebbi eredeti igazolást, vagy közjegyző által hitelesített másolatát arra vonatkozóan, hogy a kérelmező a hatósági nyilvántartásban szerepel. Egyéb kérelmezőnek igazolnia kell az adóazonosító számát és statisztikai számjelét is, ha azt az általa becsatolt okirat (igazolás) egyébként nem tartalmazza.

Amennyiben a becsatolt, eredeti közokiratok mellé fénymásolati példányt is mellékelnek, akkor az eredeti közokiratokat kérelemre visszaküldjük. A benyújtás módja és helye:

- postai úton az OMMF 1399 Budapest 62. Pf. 639. címére címezve;

- személyesen az OMMF Budapest, II. ker. Margit krt. 85., VI. em. 621. szobájában az OMMF által rendszerezített formanyomtatvány (ADATLAP) kitöltésével, vagy az előírt adatokat tartalmazó kérelemben. (Az ADATLAP az OMMF honlapjáról (www.ommf.gov.hu) letölthető, az OMMF központjában a Hatósági Nyilvántartási Osztályon vagy a területi felügyelőségeken nyomtatott formában is átvethető.)

T. L.

Tizenharmadszor is FeHoVa

A 13. Fegyver, Horgászat, Vadászat Nemzetközi Kiállítás március 1-én nyitotta meg kapuit és március 5-éig fogadta a látogatókat. Benedek Fülöp, az FVM közgazgatási államtitkára a megnyitó beszédében hangsúlyozta, hogy a FeHoVa rendezvényei ma már nem csak a hazai közönség számára nyújtanak a szabadidő tartalmas eltöltésére kitűnő lehetőséget, hanem Európa egyik legnagyobb vadászati kiállításává is vált. A vadászat mellett a horgászat és a halászat képviselői is megjelentek a kiállítók között, akik épp úgy reprezentálják a környezetbarát, természetkímélő gazdálkodást, mint a vadászat képviselői. Az idén 178 kiállító részvételével összesen 6500 m²-en zajlott a FeHoVa.

akár derű, de a legkínosabb időszakban is – itt kell lenniük, mert ez a jövő is. A kiállítás jó alkalom arra, hogy megmutassuk, merre kívánunk haladni, mit akarunk elérni, hangsúlyozta az elnök. A kezdet még magányos volt a Körösi Halász Szövetkezet számára, hiszen ekkor még csak a Fish-Coop Kft.-vel közösen töltöttek meg egy kis standot, ám az évek során kiegészültek a Tatai Mezőgazdasági Rt.-vel, a nyíregyházi Szabolcsi Halászati Kft.-vel, a Balatoni Halászati ZRt.-vel, a Győri Előre HTSZ-szel. Az idei kiállításon a győriek, a nyíregy-

Benedek Fülöp, az FVM közgazgatási államtitkára a megnyitó beszédében külön köszöntötte a halászat képviselőit is. Dr. Csoma Antal, a Körösi Halász Szövetkezet elnöke lapunknak elmondta, hogy a FeHoVa első megnyitása óta, tehát 13 éve jelen vannak a kiállításon. No nem azért, mert ennyire jól megy a magyar halászságnak, hanem mert szükség van a bemutatkozásra. Az államtitkár is azért említette meg a halászokat, mert – s ez jó érzés a kiállításon jelen lenniük – tudott arról, hogy a halászok bemutatják cégeiket, a munkájukat, az általuk előállított termékeket, s a nagyközönség, a nagy nyilvánosság előtt meg tudnak jelenni.

A halászati termékeknek, a feldolgozott halsz, halász eszközöknek mindenképpen meg kell jelennie a nagyközönség számára, hiszen ma már nem csak a portékákat kínálják, hanem a horgászati lehetőségeket is. A halászoknak – akár ború volt,

A halasok standja szép látványt nyújtott

FOTÓ: PRÁC FERENC

Hirdetési áraink

A **Halászati Lapok** a Haltermelők Országos Szövetsége és Terméktanácsa információs és marketing hírlevele, mely a Magyar Mezőgazdaság mellékleteként jelenik meg havonta, mintegy 13 ezer példányban, példányonként 8 oldal terjedelemben.

A Halászati Lapok immár hetedik éve tájékoztatja tagszervezeteit, szakmai köreit, a halászati ágazatot érintő aktuális eseményekről, rendezvényekről. Állandó információkkal szolgál az érdekképviselői munkáról, a halpiacról és a halászati marketing-kommunikációs programról.

Hirdetési felületeinket ajánljuk mindazon cégeknek, akik termékeik, szolgáltatásaik értékesítése céljából fontosnak tartják a fenti olvasókört.

Hirdetési felületek és árak:

1/1 színes oldal	90 000 Ft + 20% ÁFA
1/2 színes oldal	55 000 Ft + 20% ÁFA
1/4 színes oldal	40 000 Ft + 20% ÁFA
1/1 PR cikk	75 000 Ft + 20% ÁFA

Amennyiben ajánlatunk felkeltette érdeklődésüket, kérjük, küldjék el hirdetéseiket a következő címre: **Haltermelők Országos Szövetsége és Terméktanácsa** 1126 Budapest, Vöröskő u. 4/b. Email: iroda@haltermosz.hu

háziak, a balatoniak, a gyomaendrődiek és a szolnokiak voltak jelen, ahol a termékek és szolgáltatások bemutatásával szeretnék a vevőkört bővíteni. A termékek hagyományosak, az élő haltól a feldolgozott, félkész termékekig terjedt a skála. S a horgászoknak is hoztak kínálatot, ám ezt a piacot nem elsősorban a hal árával kívánják megtartani, bővíteni, hanem a szolgáltatások fejlesztésével.

A 13 év alatt bőséges tapasztalatot szereztek a kiállítók. Nem a közvetlen haszon-szerzés a cél, hanem a hosszú távú befektetéseiket alapozzák meg a cégek. Csoma Antaltól köztudott, hogy az előremenekülés nagymestere, ami mindig valamilyen fejlesztést, új dolgot jelent, olyat, amit más nem tesz, még akkor is, ha ez nem azonnali bevétel növekedést eredményez. Persze, ez nem zárja ki a racionális gondolkodást...

V. S.

Natura 2000: az együttműködés lehetséges útja

A fenti címmel rendeztek szakmai megbeszélést a Fővárosi Állat- és Növénykert barlangtermében az „Alapítvány a Vidrákért” szervezet szervezésében március harmadikán.

Haraszthy László, a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium Természetvédelmi Hivatalának helyettes államtitkára felvezető előadásában ismertette az Európai Unió természetvédelmi direktíváit, vagyis hazánkban a Natura 2000 néven ismertté vált kormányrendeletek előírásait és a direktíva által kínált jövőbeli támogatások lehetőségeit. Hangsúlyozta: a Natura 2000 kormányrendeletnek már 2004-ben elkészült az a végrehajtási utasítása, ami a „állami természetvédelmi támogatások és kártalanítás” kérdéskörét hivatott rendezni. Téves az a közvéleményben élő szóbeszéd, hogy a természetvédelem csak tilt és korlátoz, sőt – hangsúlyozta – a Natura 2000 rendelet és a hozzá kötődő jövőbeli dotációk egyértelműen a gazdák és természetvédelem közötti kapcsolatok mélyítését kívánják szolgálni.

Dr. Orosz Sándor, a Haltermelők Országos Szövetsége és Terméktanácsa igazgatója hangsúlyozta: rendkívül fontos a természetvédelmi célkitűzések érvényesítése, a várható természetvédelmi és agrár-környezetvédelmi támogatások minél szélesebb körben történő megismertetése, de a halászat nem lehet alárendelt szereplője a természetvédelemnek. A halászság olyan élőhelyeket tart fenn – mind természetes vize-

ken, mind tógazdaságokban –, amelyek napjainkban már nagyon fontos élőhelyei a védett növény- és állatfajoknak. Az állami támogatások és kártalanítás kapcsán megjegyezte: hiába a Haraszthy úr által említett kártalanítási rendelet, annak érvényesülése pl. a tógazdaságokban bizonyíthatóan a védett állatfajok (elsősorban madárfajok) okozta károk esetében eddig még nem történt meg.

Gera Pál, az „Alapítvány a Vidrákért” ügyvezető elnöke az általuk, halászok és horgászok körében elvégzett közvéleménykutatás eredményét ismertette. Ezek szerint a Natura 2000 előírásai idehaza nem igazán ismertek, nagyon sok tévhit kapcsolódik hozzájuk, de a halászság részéről érdekelhető érdeklődés mutatkozik iránta. Leginkább a várható uniós pályázatok és különféle támogatások miatt. Hangsúlyozta azonban, hogy a közvéleménykutatás során a megkérdezett halászok és horgászok legtöbbje a hal- és takarmányevő vízimadarak károkozását és azok megoldatlanságát látta a legsúlyosabb problémának. A vidra esetében, bár tagadhatatlan, hogy egyes élőhelyeken komoly problémát okozhat a jelenléte, a vízimadarakhoz képest ez csekélynek mondható, ami persze az alkalmasint kárt szenvedett gazdának nem feltétlenül jó hír. Felhívta a figyelmet arra, hogy az unióban nem a kártalanítás az elfogadott, hanem a természetvédelmi támogatások bevezetése, vagyis – megítélése szerint – hazánkban is inkább erre kellene fektetni a hangsúlyt, mintsem folyton-folyvást a kártalanítás bevezetését várni.

Gyurgyalg

A hozzászólások során elsősorban a természetvédelmi korlátozások, de leginkább a kormoránok okozta már-már elviselhetetlen károkozások kerültek szóba. A károkatona-probléma megoldás nem magyar ügy – hangsúlyozta Haraszthy László –, ennek megoldására Brüsszelben kell megtalálni a megfelelő módszert. Idehaza kilövehetünk akár mennyi kormoránt, de ezzel semmit nem oldunk meg mindaddig, amíg más országokban nem tesznek hatékony intézkedéseket a probléma megoldása érdekében. Hangsúlyozta: a kártalanítás valóban nem megoldás, hanem a természetvédelmi és agrár-környezetvédelmi pályázatok és támogatások minél szélesebb körű kihasználása. Felhívta a figyelmet arra, hogy a gazdákat is törvényben megfogalmazott kötelességek terhelik, vagyis nekik is tenniük kell azért, hogy elkerüljék a nemszeretem állatok bejutását a tavakra.

Dr. Orosz Sándor az EU Víz Keretirányelv magyarországi végrehajtásának halászokra nézve kedvezőtlen elemeit emelte ki, valamint azt, hogy reményei szerint a jövőben sikerül végleg rendezni a halastavak földtulajdoni kérdéseit.

Gera Pál az általuk összeállított (Halászat, horgászat és természetvédelem) című vitaanyaghoz kérte az egybegyűlteket véleményét, és kifejezte abbéli reményét, hogy a közeli jövőben egy hasonló, nagy érdeklődésre számot tartó szakmai fórumra kerülhet sor a természetvédők és a gazdák között.

G. P.

Egy kérdés és a válasz

Dr. Pintér Károllyal, az FVM Vadászati, halászati és vízgazdálkodási főosztály helyettes vezetőjével készített interjúnk lapunk első, második oldalán olvasható. Miután terjedelmi okokból már nem értünk el, ezért egy fontos kérdésre külön is megkértük a választ. Íme.

• Ön külön is említette a horgászatot, mint a halászhoz kötődő tevékenységet. Az utóbbi hónapokban, félévben komoly támadás indult a horgászok részéről azzal kapcsolatban, hogy a természetes vizeken szűnjön meg a kereskedelmi jellegű halászati tevékenység. A stratégiában van-e megkülönböztetés a természetes vízi és a tógazdasági halászati tevékenységet illetően?

– Anélkül, hogy elébe mennék a nemzeti halászati stratégiának, azt mondhatom, hogy a természetes vízi, üzemszerű kereskedelmi jellegű halászat az európai országok többségében visszaesett. Ennek országonként más-más gazdasági, szociális, politikai okai vannak, de sehol sem tiltották be. Ilyen intézkedés meghozatalára sehol sem került sor, s az uniós országok többségében működik is a kereskedelmi halászat a természetes vizek bizonyos felületein. De vannak olyan országok is, ahol ilyen tevékenységet nem folytatnak, például Belgiumban, Luxemburgban, Szlovákiában. A nagy uniós országokban természetesen van kereskedelmi halászat a belvizeken is. Az, hogy ez a kitermelés milyen intenzitással és mely vizekre terjed ki, azt az élet hozza, s bizonyos mértékig idehaza is tapasztalunk visszaesést ezen a téren. Igazából nagyüzemi kereskedelmi halászat évek óta nem folyik a természetes vizeken. Akik ez ellen felszólalnak, nyitott kapukat döngöttek. Az más kérdés, hogy bizonyos nagyobb vízterületeken a

halállomány szabályozása miatt szükség van halászati tevékenységre. Ugyancsak fontos szempont, hogy vannak családok, amelyeknek hagyományosan ez a tevékenység biztosítja a megélhetésüket. És van még egy szempont, amit nem szabad figyelmen kívül hagyni: kialakult a természetes vizeken egyfajta rekreációs jellegű halászat, amit valaha kisszerszamos halászatnak hívtak, most inkább sporthalászatnak, amiben Magyarországon több mint háromezer ember érdekelt. Ők aztán tényleg nem kereskedelmi tevékenységet folytatnak, hanem valamivel nagyobb hatékonysággal fogják a halat, mint a horgászok, azért, mert az ő eszközhataluk nem kötődik a hal táplálkozásához úgy, mint a horgászoknál. Ennek megfelelően nagyobb anyagi terheket is vállalnak, hiszen az engedélyük többszörösébe kerül a horgászokénak. Ez a jelentős réteg nagyon sok ősi magyar halászati hagyományörző tevékenységet folytat, amit ugyancsak figyelembe kell vennünk. Az elmúlt években többször volt példa arra, hogy a roma kisebbségi szervezetek nemzetközi támogatással szerveznek halászati tanfolyamot, és nemzetközi támogatást kapnak ahhoz, hogy ezeket a kisszerszamosokat beszeressék maguknak. Nemsokára egy újabb csoport vizsgáztatására kerül sor, furcsa lenne most nekik azt mondani, hogy ezen túl nem mehetnek a vizekre.

h-n

Egészséges táplálék-e a lazachús?

Ezzel a címmel adott közre információt a Sporthorgász című szaklap. A válasz nem egyértelmű – mint azt gondolnánk. A Journal of Nutrition című szaklap nemrég nyilvánosságra hozta annak a kutatásnak az eredményét, amely megkérdőjelezi a tenyésztett lazac egészséges mivoltát. Miután laboratóriumi körülmények között vizsgálták a világ több részéről származó lazachúst, kiderült, hogy a legtöbb esetben a tenyésztett lazacban található toxinok és szennyezőanyagok káros hatásai könnyen átbillentik a mérleg nyelvét.

Ez részben a tartás körülményeinek (nagy egyedsűrűségben, ketreces rendszerekben), részben pedig a feletetett tápok beltartalmának következménye. A tápok ugyanis nagy mennyiségben tartalmaznak antibiotikumokat, hallisztet és egyéb, az emberi egészségre káros anyagokat. A kutatók azt javasolják, hogy évente mindössze két-három alkalommal fogyasszunk tenyésztett lazacot.

A vadon fogott példányok esetében továbbra is igaz tény, miszerint rendkívül hasznosak a szív- és érrendszerre. Sajnos, a magyar üzletekben szinte kizárólag olcsóbb, tenyésztett lazac kapható, aminél a magyar ponty és busa jóval egészségesebb. Igaz, a ponty is tenyésztett, de a tavi tartás körülményei és a gabonatakarányozás miatt ezekben a halakban nincsenek egészségre káros anyagok.

(www.anglingnews.net)

Nem merült ki a forrás

HOPE Intézkedések	Támogatott pályázat, (db)	Pályázatok által elnyert összeg (Ft)	Hatályba lépett szerződés (db)	Hatályos szerződések tám. összege (Ft)	Kifizetett támogatási összeg (Ft)
1. Akvakultúra. Tógazdaságok és iparszerű haltermelő rendszerek építése, felújítása, hálkeltetők korszerűsítése	7	175 047 058	5	147 484 103	65 154 274
2. Halfeldolgozók építése, felújítása, korszerűsítése	2	52 151 593	2	50 539 482	0
3. Természetes vízi halászat	0	0	0	0	0
4. Promóció	3	59 992 025	3	59 992 025	19 944 000
5. Halászati termelői szervezetek támogatása	0	0	0	0	0
6. Innovatív technológiák bevezetése a haltenyésztésben	2	63 028 968	2	55 480 000	0
Összesen	14	350 219 644	12	313 495 610	85 098 274

Forrás: EMIR 2006. március 2.

Összes támogatási forrás 2004-2006: 1,46 milliárd Ft

Ebből EU: 1,1 mrd Ft

Nemzeti: 0,36 mrd Ft

Valóságban ebből már támogatási döntés szól cca. 650 millió Ft-ra.